

אגף רשות המבחן והסיוע

יד טוה.שם 30.12.63

חלשכת הראשית

רשומות

קובץ התקנות

26 בדצמבר 1963

1525

י' בטבת תשכ"ד

עמוד

- 466 תקנות שירותי הכבאות (תשלומים בעד שירותים), תשכ"ד—1963 .
- 469 תקנות כלי היריה (תקפם של רשיונות) (תיקון), תשכ"ד—1963 .
- 469 תקנות רישוי שירותי התעופה (רשיונות להפעלת כלי טיס והשכרתם), תשכ"ד—1963 .
- 471 תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא זרעים), תשכ"ד—1963 .
- 474 תקנות בתי הדואר (שירותי טלפון) (תיקון), תשכ"ד—1963 .
- 475 תקנות בתי הדואר (תעריפי משלוח חבילות בדרך הים והיבשה או האוויר לניאסלנד), תשכ"ד—1963 .
- 475 תקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון), תשכ"ד—1963 .
- 476 צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תשכ"ד—1963 .
- 476 צו הכניסה לישראל (קביעת מעבר תענך כתחנת גבול), תשכ"ד—1963 .
- 477 החלטת הכנסת להאריך תקפן של תקנות מסויימות לתקנות שעת-חירום (יציאה לחוץ-לארץ), תש"ח—1948 .
- 477 צו בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" .

מדור לשלטון מקומי

- 478 צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, מג"ד אלכרום), תשכ"ד—1963 .
- 478 חוק עזר לירושלים (ניקוי בורות שופכין וביבים) (תיקון), תשכ"ד—1963 .
- 479 חוק עזר לחדרה (העמדת רכב ותנייתו), תשכ"ד—1963 .
- 482 חוק עזר לפתח-תקוה (פתיחת עסקים וסגירתם), תשכ"ד—1963 .
- 484 חוק עזר לאור-עקיבא (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון), תשכ"ד—1963 .
- 485 חוק עזר לראש-פנה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ד—1963 .
- 485 חוק עזר לשערי-הגג (מס עסקים מקומי), תשכ"ד—1963 .
- 488 החלטת המועצה האזורית הירקון בדבר קנס פיגורים .

חוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959

תקנות בדבר תשלומים בעד שירותי כבאות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 18 ו-35 לחוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
 „מקבל שירות” — בעל או מחזיק בנכס שבו או להגנתו, וכן מי שלהצלת נפשו או נפש בני משפחתו, ניתן השירות;
 „מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכס, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון, ולענין „מפעל” ו„בית עינוג” — לרבות האדם שעל שמו ניתן או צריך להינתן הרשיון לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)², או פקודת השעשועים הציבוריים, 1935³;
 „בעל” — לרבות אדם המקבל, או זכאי לקבל, הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא־כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר־משנה ששכר נכס לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
 „מפעל” — מקום בו מתנהלת מלאכה, תעשייה או עסק הטעונים רשיון לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן), וכן „מפעל” כמשמעותו בפקודת הבטיחות בעבודה, 1946⁴;
 „בית עינוג” — מקום הטעון רשיון לפי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935;
 „מומחה” — אדם שאושר על ידי מפקח כבאות ראשי כמומחה לצורך תקנות אלה;
 „חוות דעת מומחה” — חוות דעתו של המומחה בדבר סידורי כיבוי אש הניתנת עם הקמתו, שינויו או הרחבתו של מפעל או בית עינוג;
 „בקורת ציוד כיבוי” — בקורת שגרית של ציוד הכיבוי במפעל או בבית עינוג הנערכת אחת לשנה.
2. בעד שירות שנתנה רשות כבאות כמפורט בטור א' בתוספת ישלם מקבל השירות לרשות הכבאות תשלום בסכום שנקבע בטור ב' לצד השירות.
3. ניתן שירות למספר מקבלי שירות, רשאית רשות הכבאות לחלק ביניהם את התשלום בעד אותו שירות בהתאם למידת הנאתם ממנו, ולענין זה רשאית היא להביא בחשבון את מידת הסכנה שהיתה צפויה לנכס.
4. רשות כבאות תמסור לחייב בתשלום לפי תקנות אלה דרישה המפרטת את השירותים שניתנו לו ואת סכומי התשלומים שהוא נדרש לשלם.
5. מי שנמסרה לו דרישה לפי תקנה 4 ישלם את הסכומים שהוא נדרש לשלם תוך 15 יום מיום המסירה.
6. תקנות שירותי הכבאות (תשלומים בעד שירותים), תש"ד—1960⁵ — בטלות.
7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירותי הכבאות (תשלומים בעד שירותים), תשכ"ד—1963”.

הנדרות

תשלום בעד שירות

חלוקת חובת התשלום

מסירת חשבון

מועד התשלום

כיסוף

השם

¹ ס"ח 200, תשי"ט, עמ' 109.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
³ ע"ר 1035, תוס' 1 מס' 490, עמ' 49.
⁴ ע"ר 1040, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 50; ס"ח 882, תשכ"ג, עמ' 8.
⁵ ס"ח 1018, תש"ד, עמ' 1242.

תוספת

(תקנה 2)

טור ב'
התשלום בלירות

טור א'
השירות

1. שירותי כיבוי:

	(א) נסיעת מכונית כיבוי למקום שריפה —
	(1) עד 20 כ"ס —
20	עד 5 ק"מ
1.50	למעלה מ-5 ק"מ — לכל ק"מ נוסף
	(2) למעלה מ-20 כ"ס —
30	עד 5 ק"מ
2.50	למעלה מ-5 ק"מ — לכל ק"מ נוסף
	(ב) שימוש בזרנוק — לכל מטר —
0.80	עד 1"
1	למעלה מ-1"
	(ג) שימוש במשאבה מנועית — לכל שעה —
	במשאבה שתפוקתה במ"ק לשעה —
50	עד 15
70	למעלה מ-15 עד 30
90	למעלה מ-30
30	(ד) שימוש במשאבה שאינה מנועית — לכל שעה
5	(ה) שימוש באבקה יבשה — לכל ק"ג של אבקה
	(ו) שימוש במטפה — לכל יחידה —
5	מטפה קצף בעל קיבולת עד 8 ליטר
20	מטפה דורתחמוצת הפחמן בעל קיבולת עד 10 ק"ג
10	מטפה קרבון טטראכלורי — לכל ליטר של חומר
5	(ז) שימוש בקצף מיכני — לכל ליטר
20	(ח) שימוש במגשמות — לכל יחידה — לשעה
20	(ט) שימוש במסכות עשן — לכל יחידה — לשעה
60	(י) הסעת סולם מיכני למקום השריפה
20	(יא) הפעלת סולם מיכני — לשעה
80	(יב) הסעת סולם הידראולי למקום השריפה
50	(יג) הפעלת סולם הידראולי — לשעה
30	(יד) הפעלת גנרטור חשמלי להארת מקום השריפה — לשעה
40	(טו) הפעלת מכשיר ריתוך נייד — לשעה
2	(טז) הפעלת מחבט כיבוי — לשעה
2	(יז) הפעלת מרסס גב — לשעה
	(יח) שמירה במקום שריפה — לכל שעה —
10	לכל מכונית
3	לכל כבאי

2. חוות דעת מומחה ובקורת ציוד כיבוי —

(א) חוות דעת מומחה —

(1) במפעל — ששטח המבנים בו לרבות קומות, מחסנים,

סככות, וכיוצא באלה (להלן — שטח) — במ"ר —

50	עד 50
100	למעלה מ־50 עד 100
	למעלה מ־100 עד 1000, לכל 100 נוספים
100	או חלק מהם
1000	למעלה מ־1000
400	(2) בבית עינוג

(ב) בקורת ציוד כיבוי —

(1) במפעל — ששטחו — במ"ר —

6	עד 40
10	למעלה מ־40 עד 60
15	למעלה מ־60 עד 100
20	למעלה מ־100 עד 150
30	למעלה מ־150 עד 200
40	למעלה מ־200 עד 300
50	למעלה מ־300 עד 500
100	למעלה מ־500

(2) בבית עינוג שמספר מקומות הישיבה בו —

30	עד 750
50	למעלה מ־750

3. שירותים אחרים —

(א) הסעת מכונית הצלה למקום תקרית שאינה כרוכה

בכיבוי דליקות —

20	עד 5 ק"מ
1.50	למעלה מ־5 ק"מ — לכל ק"מ נוסף

(ב) פתיחת דלת

(ג) שאיבת מים — לשעה —

(1) במשאבה מנועית שתפוקתה במ"ק לשעה —

50	עד 15
70	למעלה מ־15 עד 30
90	למעלה מ־30

(2) במשאבה שאינה מנועית

ח' בכסלו תשכ"ד (24 בנובמבר 1963)

(חמ 76540)

חיים משה שפירא

שר הפנים

חוק כלי היריה, תש"ט—1949

תקנות בדבר תקפם של רשיונות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 12 (ב) ו-21 לחוק כלי היריה, תש"ט—1949¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות כלי היריה (תקפם של רשיונות), תשכ"ב—1962² (להלן — התקנות העיקריות), בכל מקום, במקום המלים „שלאחר נתינתו” יבוא „של השנה עברה ניתן”.

2. בתוספת לתקנות העיקריות —

(1) במקום פסקה 2 יבוא:

„2. נציג דיפלומטי של מדינת-חוץ אשר שוגר לישראל, עובד הנציגות הנושא דרכון שירות, נציג אז"מ ששוגר לישראל או עובד אז"מ הנושא דרכון שירות”;

(2) בפסקה 8, אחרי „קדם לשנת 1800” יבוא „או כלי יריה שאינו ראוי לשימוש”;

(3) בפסקה 9, אחרי „אלמנה וילדים” יבוא „או אח ואחות”, ואחרי „בצבא-הגנה לישראל” יבוא „או בארגון ההגנה”.

3. לתקנות אלה ייקרא תקנות כלי היריה (תקפם של רשיונות) (תיקון), תשכ"ד—1963. השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ח בסיון תשכ"ג (10 ביוני 1963)
(חמ 76714)

¹ ס"ח 18, תש"ט, עמ' 143; ס"ח 159, תשי"ד, עמ' 149; ס"ח 368, תשכ"ב, עמ' 68.
² ס"ח 1355, תשכ"ב, עמ' 2526; ק"ת 1404, תשכ"ג, עמ' 810.

חוק רישוי שירותי התעופה, תשכ"ג—1963

תקנות בדבר רשיונות לשימוש בכלי טיס בשירותי תעופה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 4 ו-23 לחוק רישוי שירותי התעופה, תשכ"ג—1963¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„השר” — שר התחבורה;

„המנהל” — מנהל אגף התעופה האזרחית במשרד התחבורה;

„רשיון” — רשיון הפעלה או רשיון השכרה.

„רשיון הפעלה” — רשיון להפעלת כלי טיס כאמור בסעיף 2 (א) לחוק;

„רשיון השכרה” — רשיון להשכרת כלי טיס כאמור בסעיף 2 (ב) לחוק;

2. (א) בקשה לרשיון או לחידושו תוגש למנהל בטופס אשר יכיל —

(1) שמו המלא, מענו ואזרחותו או נתינותו של המבקש; אם המבקש הוא

תאגיד, יצורפו לבקשה העתקים של תזכיר ההתאגדות ותקנות ההתאגדות;

¹ ס"ח 397, תשכ"ג, עמ' 104.

הגדרות

בקשה לרשיון
וחידושו

- (2) הוכחה, להנחת דעתו של השר, שלרשות המבקש הן מספיק למימון המפעל;
- (3) פרטים בדבר המבצעים המוצעים ובדבר המנגנון העומד לרשות המבקש או שבדעתו להקימו לשם ביצוע אותם המבצעים;
- (4) מספר כלי הטיס לסוגיהם, המנועים לסוגיהם וכמות ציוד העזר שהמבקש רוצה להשתמש בהם לצורך מבצעיו;
- (5) פרטים בדבר חלקי חילוף שברשות המבקש ואפשרויותיו לביצוע תיקונים, בדק ושירותים;
- (6) פרטים בדבר הכשרתם ונסיונם של המועסקים על ידי מבקש הרשיון בהפעלת כלי הטיס, בבדקם ובמתן שירותים להם;
- (7) פרטים בדבר קווי תעופה, תדירות השירותים ולוח הזמנים של המבצעים המוצעים;
- (8) התנאים בהם יוצעו השירותים ותעריפי דמי הנסיעה, דמי הובלה ותשלום מים אחרים שיידרשו.

(ב) השר רשאי לדרוש פרטים נוספים על אלה שצויינו בתקנת משנה (א).

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (א) מבקש רשיון, שאינו תושב ישראל או תאגיד רשום בישראל, אינו חייב להמציא פרטים בדבר כלי טיס שהוא משתמש בהם במבצעים המבוצעים בשלמותם מחוץ לישראל או בדבר המועסקים על ידיו אך ורק מחוץ לישראל.

(ד) השר רשאי לפטור מבקש חידוש רשיון מהוראות תקנת משנה (א), כולן או מקצתן.

3. רשיון יינתן על ידי השר בטופס ובתנאים שהוא יורה עליהם.

מחו רשיון

4. (א) תקפו של רשיון יהיה לתקופה שתיקבע בו על ידי השר.

תוקף הרשיון

(ב) הוגשה בקשה לחידוש רשיון לא יאוחר משלושה חדשים לפני פקיעת תקפו, יעמוד הרשיון בתקפו עד התאריך בו יודיע השר לבעל הרשיון את החלטתו בדבר חידוש הרשיון.

5. מפעיל יחזיק את הרשיון במקום עסקו במקום הנראה לעין.

תחזוקת רשיון

6. המבקש רשיון או חידושו ישלם אגרה בשיעור של 50 לירות.

אגרה

7. תקנות הטיס (רשיונות לשימוש בכלי טיס בשירותי תעופה), תשט"ז—1956² — בטלות.

ביטול

8. לתקנות אלה ייקרא „תקנות רישוי שירותי התעופה (רשיונות להפעלת כלי טיס והשכרתם), תשכ"ד—1963“.

חשם

ישראל
שר התחבורה

ב' בטבת תשכ"ד (18 בדצמבר 1963)

² ק"ת 224, תשס"ו, עמ' 1075.

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954

תקנות בדבר יצוא זרעים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954,¹ אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

„אחוז נביטה“ — לגבי כמות של זרעים — אחוז הזרעים הנובטים שבהם, למעט זרעים זרים;

„דוגמה רשמית“ — דוגמה שנלקחה על ידי מפקח בהתאם להוראות תקנות הזרעים (מכירה), תשי"ט—1959² (להלן — תקנות המכירה);

„זרע“ — כל חלק של צמח מהצמחים המפורטים בתוספות החמישית והששית לתקנות המכירה המשמש לריבוי והמיועד ליצוא;

„זרעים זרים“ — לגבי כמות של זרעים — זרעים שאינם זרעים של הצמחים המפורטים בתוספת הראשונה לתקנות המכירה (להלן — עשבים שוטים) או זרעים שאינם זרעים של הצמחים המפורטים בתוספת השניה לתקנות המכירה (להלן — עשבים מחבלים) או זרעים שאינם מהמין המהווה בעיקרו אותם זרעים;

„זרעים קשים“ — זרעים הנשארים קשים ואינם נרקבים תוך כדי בדיקה שתבוצע בהם במעבדה הרשמית;

„חומר דומם“ — לרבות שיירי צמחים שאבדו את כשרם לצמח;

„חומר זר“ — לגבי כמות של זרעים — כולל זרעים זרים, עשבים שוטים, עשבים מחבלים וחומר דומם;

„מיכל“ — לרבות פת, קופסה, שק, ארגז-אריזה הסגורים מכל צדיהם;

„מנהל“ — מי ששר החקלאות מינהו להיות מנהל השירות לבקורת תוצרת חקלאית וכן מי שהמנהל העביר לו את סמכויותיו לפי תקנות אלה, כולן או מקצתן;

„מעבדה רשמית“ — המעבדה לבדיקת זרעים של מכון וולקני לחקר החקלאות בבית-דגן;
„משלוח נסיון“ — משלוח של זרעים לחוץ לארץ שיועד לצרכי נסיון בלבד ושאושר על ידי המנהל כמשלוח נסיוני;

„נקיון“ — לגבי כמות של זרעים — שיעור נקיון של כמות הזרעים מחומר זר.

אישור זרעים
ליצוא

2. לא ייצא אדם זרעים אלא אם נתמלאו בהם דרישות תקנות אלה והם אושרו על ידי המנהל כמתאימים ליצוא.

תנאים לאישור
זרעים ליצוא

3. (א) זרעים שאינם זרעי תפוחי אדמה לא יאושרו ליצוא אלא אם נתמלאו בהם אחד מאלה:

(1) (א) קויימו בזרעים הוראות תקנות הזרעים (גידול זרעים משובחים ומכירתם), תש"ך—1960³ (להלן — תקנות הזרעים המשובחים), החלות עליהם, למעט הוראות הסימון בהם;

¹ ס"ח 157, תשי"ד, עמ' 187.

² ק"ת 923, תשי"ט, עמ' 1630.

³ ק"ת 1027, תש"ד, עמ' 1448.

(ב) בזרעים שגידולם ומכירתם אינם מבוצעים על-פי תקנות הזרעים המשובחים — אם מצורפת אליהם תעודה מהמעבדה הרשמית, אשר הוצאה תוך שלושה חדשים שקדמו למועד משלוח הזרעים והמציינת כי הם בתחום התקן שנקבע להם בתוספת השלישית והרביעית לתקנות המכירה (להלן — תעודת מעבדה) ומיכיליהם חתומים בחותם השירות לבקורת זרעים;

(2) נארוזו וסומנו וחוברת להם תוית יצואן בהתאם להוראות תקנות אלה.

(ב) זרעי תפוחי אדמה לא יאושרו ליצוא אלא אם נתמלאו תנאים אלה:

(1) אושרו כזרעים משובחים על פי הוראות תקנות הזרעים המשובחים והם בעלי קליפה קשה ובלתי מתקלפת;

(2) נארוזו כאמור בתקנת משנה (א), פסקה (2).

4. (א) על אף האמור בתקנה 3 (א) (1) (ב) מותר ליצא זרעים בלי שצורפה אליהם תעודת מעבדה, ובלבד שנלקחה מהזרעים דוגמה רשמית והמעבדה הרשמית לא הספיקה לקבוע תוצאות הבדיקה לפני מועד היצוא אם צורפה להם, במקום תעודת המעבדה, הצהרת היצואן שהזרעים הם בתחום התקן שנקבע להם בתוספת השלישית והרביעית לתקנות המכירה.

מסור מצירוף
תעודת מעבדה

(ב) ההצהרה האמורה בתקנת משנה (א) תינתן בטופס ובדרך שורה המנהל ליצואן בכל מקרה.

5. על אף האמור בתקנה 3 (א) (1) (ב) לא תחול חובת החתמת אריזות של זרעים המיועדים ליצוא אם נארוזו באריזות קטנות מ־500 גרם מחוץ מכסה שנבדקה במעבדה הרשמית.

מסור מחובת
החתימה בחותם
השירות

6. (א) על פי דרישת יבואן או יצואן של זרעים תורע המעבדה הרשמית דוגמה מתוך הזרעים המיועדים ליצוא לבדיקת טוהר הזן.

זריעת חלקות
לכתינת
טוהר הזן

(ב) המעבדה הרשמית תמסור ליצואן או ליבואן, על פי בקשתם, תוצאות הגידול במעבדה הרשמית.

7. (א) אריזה של זרעים ליצוא תסומן על ידי יצואן בפרטים אלה:

סיסון
זרעים ליצוא

(1) שם היצואן;

(2) מספר המכסה או סימן זיהוי אחר של הזרעים שיאושר על ידי המנהל;

(3) סוג הזרעים או מינם;

(4) הזן או סימן זיהוי אחר שלו שיאושר על ידי המנהל;

(5) ציון העובדה כי הזרעים הם בתחום התקן, או מעליו, כפי שנקבע להם בתקנות הזרעים המשובחים או בתקנות המכירה;

(6) מועד הבדיקה במעבדה הרשמית;

(7) שם החומר בו חוטאו הזרעים; חיסוי זרעים שבוצע בחומר רעיל המזיק לאדם או לבעלי-חיים יצויין באותיות אדומות בצורה בולטת ובהוספת צורת

גולגולת אדם לידה.

(ב) רשאי יצואן לציין בסימון הזרעים את אחוזי הנקיון והנביטה המדויקים.

(ג) הוראות פסקה (6) לתקנת משנה (א) לא יחולו על זרעים באריזה בכמות עד

500 גרם.

8. הסימון ייעשה על כל מיכל בצורה ברורה ובולטת לעין ובדרך שאין להורידו בנקל. חיבור הסימון וצורתו
9. (א) אריזה של זרעים המיועדים ליצוא אשר ניטלה מהם דוגמה רשמית לבדיקה במעבדה תסומן על ידי המנהל בסימון שייקבע על ידיו (להלן — סימון הדגימה). סימון דגימה
- (ב) סימון הדגימה יינתן בצורה, במועד ובדרך שיוורה המנהל.
- (ג) לא יוריד אדם סימון דגימה, לא ישנה אותו, לא יוסיף עליו דבר ולא ישחיתו. לא יוריד אדם סימון דגימה, לא ישנה אותו, לא יוסיף עליו דבר ולא ישחיתו.
10. זרעים יאורזו במיכלים חדשים ובדרך שתמנע אפשרות ערבוב בין גידולים או זנים שונים, ותשמור על נקיונם המוחלט. זרעים יאורזו במיכלים חדשים ובדרך שתמנע אפשרות ערבוב בין גידולים או זנים שונים, ותשמור על נקיונם המוחלט.
11. (א) לכל מיכל של זרעים יחבר יצואן תווית נייר או פח או שיצבע על המיכל באותיות דפוס בולטות בגובה של לפחות 15 מ"מ ושתכלול בשפה האנגלית הפרטים הבאים:
- (1) שם היצואן;
- (2) שם הזרעים;
- (3) המלים Produce of Israel (להלן — תווית יצואן).
- (ב) רשאי יצואן לציין בנוסף על הדרישות המפורטות בתקנת משנה (א) פרטים כלהלן:
- (1) הפרטים המצויינים בתקנת משנה (א) בשפת ארץ היעוד;
- (2) הסמל המסחרי של היצואן;
- (3) כל פרט נוסף שיאושר מראש על ידי המנהל.
12. לא יותר על מיכל של זרעים כל סימון, כתב, אות או תווית נוסף על הסימון או התוויות אשר יש לתיתן בהתאם להוראות תקנות אלה. איסור סימון נוסף
13. (א) ראה המנהל יסוד לחשוד שמשלוח פלוני של זרעים אינו כשר ליצוא או אינו ארוז כהלכה אף כי עמד בבדיקות בהתאם להוראות תקנות אלה, רשאי הוא להורות למבקר לבדקו מחדש ולהורות על עיכוב המשלוח עד לקבלת תוצאות הבדיקה.
- (ב) בדיקה מחדש אינה חייבת באגרת בדיקה.
14. נשלחו לארץ זרעים לשם ריבוי בכמות העולה על 500 גרם על מנת שהשולח יקבל את יבול הריבוי, ישלח המגדל, תוך שבעינים מיום שיובאו הזרעים, דוגמה לבדיקה במעבדה הרשמית. בדיקת זרעים סיוכאים לריבוי
15. המנהל רשאי לפטור, לפי בקשת מגדל או יצואן כל סוג או משלוח של זרעים, מהוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן. פטור משלוחי זרעים מן ההוראות
16. הוראות תקנות אלה, למעט הוראות הסימון, לא יחולו על משלוחי נסיון של זרעים או משלוחים שאינם עולים על 500 ק"ג מכל זן בזרעי גידולי שדה ומספוא ו-20 ק"ג מכל זן בזרעי ירקנות.
17. לתקנות אלה ייקרא „תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא זרעים)”, תשכ"ד—1963.

משה דיין
שר החקלאות

כ"ו בכסלו תשכ"ד (12 בדצמבר 1963)
(חם 73700)

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר שירות טלפון

בתוקף הסמכות לפי סעיף 58 לפקודת בתי הדואר¹, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 1 לפקודת סדרי השלטון והמשפט (הוראות נוספות), תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות בתי הדואר (שירות טלפון), תשי"ד—1954³ (להלן—התקנות העיקריות) —
(1) בתקנה 1, בהגדרה של „מנוי“, המלים „או אדם שסופק לו שירות טלפון“ —
יימחקו;

תיקון תקנות
1 ו' 28

(2) בתקנה 23(א), במקום הנקודה בסוף פסקה 3 יבוא פסיק ואחריו יבוא:
„ואם המנוי הוא „עובד“ כמשמעותו בתקנה 6 לתקנות בתי הדואר (הנחות
מתשלומים בעד שירות טלפון לפי סעיף 3 לפקודה), תשכ"ג—1963⁴, הוא
אינו ממלא אחר הוראות תקנה 10 לתקנות האמורות או הוראות תקנות אלה“.

2. אחרי תקנה 26 לתקנות העיקריות יבוא —

חוספת
תסנה 28א

26א. (1) משנתגלה למנהל כי אדם מחזיק ברשותו טלפון של מנוי
שלא בהסכמת המנהל בכתב, יהיה המנהל רשאי להפסיק מיד את
הקשר ולהסיר את הטלפון, ואותו אדם יהיה חייב לשלם למנהל את
התשלומים שמנוי חייב בהם לפי תקנות אלה בעד התקופה בה
החזיק בטלפון;

(2) תקנה זו לא תגרע מכל זכות שיש למנהל לפי תקנות אלה
כלפי המנוי של אותו טלפון“.

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (שירותי טלפון) (תיקון), תשכ"ד—1963“.

השם

כ"ז בכסלו תשכ"ד (13 בדצמבר 1963)

(חם 78003)

אליהו שרון

שר הדואר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק עט"ו, עמ' 1155.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' סס' 8, עמ' 21.

³ ק"ח 474, תשי"ד, עמ' 1800; ק"ח 1280, תשכ"ב, עמ' 1854.

⁴ ק"ח 1415, תשכ"ג, עמ' 906; ק"ח 1508, תשכ"ד, עמ' 207.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריפים של שירותי הדואר לחוץ לארץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. התשלום בעד משלוח חבילה בדרך הים והיבשה או האויר לניאסלנד יהיה בשיעורים להלן:

התשלום בעד
משלוח חבילה

שיעור התשלום
בליירות

חבילה שמשקלה
בק"ג

4.18	(א) בדרך הים והיבשה: עד 1
6.43	למעלה מ-1 עד 3
9.43	למעלה מ-3 עד 5
15.67	למעלה מ-5 עד 10
13.04	עד $\frac{1}{2}$
23.63	(ב) בדרך האויר: למעלה מ- $\frac{1}{2}$ עד 1
35.87	למעלה מ-1 עד $1\frac{1}{2}$
46.46	למעלה מ- $1\frac{1}{2}$ עד 2
57.53	למעלה מ-2 עד $2\frac{1}{2}$
68.11	למעלה מ- $2\frac{1}{2}$ עד 3
81.15	למעלה מ-3 עד $3\frac{1}{2}$
91.73	למעלה מ- $3\frac{1}{2}$ עד 4
102.81	למעלה מ-4 עד $4\frac{1}{2}$
113.39	למעלה מ- $4\frac{1}{2}$ עד 5
128.00	למעלה מ-5 עד $5\frac{1}{2}$
138.59	למעלה מ- $5\frac{1}{2}$ עד 6
149.66	למעלה מ-6 עד $6\frac{1}{2}$
160.24	למעלה מ- $6\frac{1}{2}$ עד 7
171.32	למעלה מ-7 עד $7\frac{1}{2}$
181.90	למעלה מ- $7\frac{1}{2}$ עד 8
192.98	למעלה מ-8 עד $8\frac{1}{2}$
203.56	למעלה מ- $8\frac{1}{2}$ עד 9
214.63	למעלה מ-9 עד $9\frac{1}{2}$
225.22	למעלה מ- $9\frac{1}{2}$ עד 10

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפי משלוח חבילות בדרך הים והיבשה או האויר לניאסלנד), תשכ"ד-1963".

כ"ט בכסלו תשכ"ד (15 בדצמבר 1963)
(חמ 76000)

אליהו ששון
שר הדואר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155; ס"ח 887, תשכ"ג, עמ' 44.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי התיישבות
חדשה ובשטחי פיתוח

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים
של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בחוספת הראשונה לתקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי
התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח), תשכ"א—1961², במקום:
"סעד 1949 מרס" יבוא:
"סעד 1950 אפריל".

תיקון החוספת
הראשונה

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי
התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון), תשכ"ד—1963".

חשם

א' בטבת תשכ"ד (17 בדצמבר 1963)
(חמ 723110)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"א, עמ' 120.
² ק"ח 1148, תשכ"א, עמ' 1728; ק"ח 1400, תשכ"ג, עמ' 2118.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס
הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק לפיתוח התעשייה
בישראל בע"מ בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1968 ושהוצעו
לציבור על פי פרוספקט מיום ה' בכסלו תשכ"ד (21 בנובמבר 1963), ההכנסה מריבית
המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות
מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

פטור ממס
הכנסה

2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תשכ"ד—1963".

השם

י' בכסלו תשכ"ד (26 בנובמבר 1963)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"א, עמ' 120.

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר תחנת גבול

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952, אני מצווה

לאמור:

קביעת
תחנת גבול

תחולה

השם

1. מעבר תענך היא תחנת גבול לענין החוק.

2. תחולתו של צו זה היא עד כ"ז בטבת תשכ"ד (12 בינואר 1964).

3. לצו זה ייקרא „צו הכניסה לישראל (קביעת מעבר תענך כתחנת גבול), תשכ"ד—1963”.

חיים משה שפירא
שר הפנים

י' בטבת תשכ"ד (23 בדצמבר 1963)

¹ ס"ח 111 תשי"ב, עמ' 354.

חוק לתיקון תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ לארץ), תשכ"א—1961

החלטת הכנסת

בהתאם לסעיף 5 לחוק לתיקון תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ לארץ), תשכ"א—1961, מאשרת הכנסת את החלטת שר הבטחון להאריך תקפן של התקנות 8 עד 10 לתקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ לארץ), תש"ח—1948, לשנה נוספת, עד יום כ"ו בטבת תשכ"ה (31 בדצמבר 1964).

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

ל' בכסלו תשכ"ד (16 בדצמבר 1963)
(חמ 76651)

¹ ס"ח 346, תשכ"א, עמ' 156.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה" לסוג „מירי"

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של ירושלים כמקרקעין מסוג „מתרוכה" יומרו למקרקעין מסוג „מירי" וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

שטח החלקה במטרים מרובעים	החלקה	הגוש
938	17	30186
2447	4	30254
2045	32	30227
760	38	30227

דב יוסף
שר המשפטים

כ"ד בכסלו תשכ"ד (10 בדצמבר 1963)
(חמ 70130)

¹ ס"ח 318, תש"ד, עמ' 92.

מרור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית מג'ד אלכרום

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953,³ אחרי הפרט (נא) יבוא:

תוספת
פרט (נב)
לתוספת
הראשונה

„(נב) המועצה המקומית מג'ד אלכרום.

תאריך הקמתה: כ' בשבט תשכ"ד (3 בפברואר 1964).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

הגושים: 19035 עד 19041, 19048 עד 19051, 19053 עד 19059 — בשלמותם.

השטח המותחם על ידי הגושים: 19050, 19056, 19057 שהוא השטח

הבנוי של הכפר מג'ד אל כרום.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, מג'ד אלכרום), תשכ"ד—1963”.

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

ח' בכסלו תשכ"ד (24 בנובמבר 1963)
(חמ 8031)

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 300, חש"נ, עמ' 1174; ק"ח 1353, חשכ"ב, עמ' 2480.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לירושלים בדבר ניקוי בורות שופכין וביבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ מתקינה מועצת עירית ירושלים חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לירושלים (ניקוי בורות שופכין וביבים), תשט"ו—1955,² בפרט 1, במקום „1.000” יבוא „3.00”.

תיקון
התוספת

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (ניקוי בורות שופכין וביבים) (תיקון), תשכ"ד—1963”.

השם

מ' איש-ש' לום
ראש עיריית ירושלים

נתאשר.
ד' בסיו תשכ"ג (27 במאי 1963)
(חמ 878010)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1031, חוס' 1 סס' 414, עמ' 1.

² ק"ח 550, חשט"ו, עמ' 74.

פקודת העיריות, 1934

פקודת התעבורה

חוק עזר לחדרה בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ וסעיף 77 לפקודת התעבורה,² מתקינה מועצת עיריית חדרה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות „אוטובוס” — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961³;

„מניית” — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961;

„מפקד המשטרה” — מפקד מחוז המשטרה שהעיריה בתחומה, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו, לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה” — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה” — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר” — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי” — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצת העיריה — על-מנת להפיק ריווח;

„עיריה” — עיריית חדרה;

„פקח” — אדם שהתמנה בכתב על ידי ראש העיריה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש העיריה” — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רחוב” — דרך כמשמעותה בפקודת התעבורה, הנמצאת בתחום העיריה, לרבות חלק מהדרך;

„רכב” — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„דרך” — כמשמעותם בפקודת התעבורה;

„תמרוך” — כמשמעותו בחלק ב' בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961.

סמכות
להסדיר
חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש העיריה לאסור, להגביל ולהסדיר בתחום העיריה את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת באותו מקום.

מקום חניה
מוסדר

3. (א) ראש העיריה רשאי, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר.

(ב) קבע ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), תוסדר החניה על-ידי סדרן. אדם המעמיד רכב במקום החניה חייב לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו, ובלבד שלא תותר חניה לתקופה העולה על תקופת החניה המוגבלת בהוראות הכתובות בו.

¹ ע”ר 1934, תוס’ 1 מ”ס 414, עמ’ 1.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ”א, עמ’ 173.

³ ק”ת 1128, תשכ”א, עמ’ 1425.

(ד) הותקנו במקום חניה שלטים, סימנים וכיוצא באלה, חייב אדם המעמיד רכב באותו מקום להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך בהתאם להוראות הכתובות בשלטים, בסימנים וכיוצא באלה.

מקום חניה
פרטי

4. (א) לא ינהל אדם מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש העיריה והוא רשאי לתתו, לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש לעיריה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של מאה לירות ליונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש העיריה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש העיריה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961 (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם או לטעינה או לפריקה מיידית בלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש העיריה ;

(2) בתוך אחד השטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה ;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום ;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם בדרך רכב שנתקלקל קלוקל המונע המשכת הנסיעה, אלא על שולי הדרך מצד ימין, ובאין אפשרות לכך — סמוך ככל האפשר לשפה הימנית של הכביש, ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

סוניות

7. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש העיריה והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש העיריה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש לעיריה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר ; ניתן ההיתר לאחר יום 30 ביוני, תופחת האגרה שלש לירות.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתר היתר כאמור יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או לפקח לפי דרישתו.

⁴ ק"ח 1128, תשכ"ג, עמ' 1528.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית בדרך לזמן העולה על הזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

- (1) אם המונית הוזמנה על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע, או
(2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

8. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס בדרך, אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה; הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוסים או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

9. ראש העיריה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, תגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

10. (א) ראש העיריה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

(ב) ציין ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, באותו מקום חניה רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה מוסדר, אלא אם שילם אגרת הסדר בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר ליותר מזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (א) יצויינו בהודעת ראש העיריה שתפורסם במקום החניה המוסדר.

(ד) האגרה תשולם לידי הסדרן תמורת תו או תווים, או באופן אחר שיקבע ראש העיריה.

(ה) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שיצויינו על גבי המכשירים.

12. לא יקלקל אדם מכשיר מיכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.

13. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

15. חוקי עזר לאזור המועצה המקומית של חדרה (הסדרת חנייתן של מרכבות), 1940⁵ — בטלים.

16. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחדרה (העמדת רכב וחנייתו)“, תשכ"ד—1963.

⁵ ע"ר 1940, תוס' 2 מ"ס 1082, עמ' 889.

תוספת

(סעיף 11 (א))

שיעור האגרה

1. במקום חניה מוסדר באמצעות מכשירים מיכניים —
לכל רכב — לכל חצי שעה או לחלק מחצי שעה 10 אגורות
2. במקום חניה מוסדר על ידי סדרן —
(1) לכל רכב — לשעה הראשונה או לחלק ממנה 15 אגורות
לכל שעה נוספת או לחלק ממנה 12 אגורות
(2) לכל מכונית משא — לחודש מראש 30 לירות
(3) לכל מכונית אחרת — לחודש מראש 15 לירות
(4) לכל אופנוע — לחודש מראש 7.50 לירות

יצחק וידרקר

ראש עיריית חדרה

נתאשר.

כ"ג בחשוון תשכ"ד (10 בנובמבר 1963)
(חמ 874217)

אני מסכים.

ישראל ברייהודה
שר התחבורה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לפתח-תקוה בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית פתח-תקוה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
„עיריה” — עיריית פתח-תקוה;
„בית-עסק” — חנות, משרד, מחסן, בית חרושת, בית מלאכה, קיוסק, מזנון וכל מקום אחר שבו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, לרבות מכירת כרטיסי כניסה למקום תרבות או ספורט, או מקום הגרלה, למעט מלון, פנסיון, בית אוכל, בית עינוג ובית מרקחת;
„מזנון” — כל מקום שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון למזנון על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ²;
„קיוסק” — כל מקום שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לקיוסק על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ¹;
„בית אוכל” — מסעדה, בית קפה וכל מקום אחר שבו מגישים או מוכרים אוכל או משקה לשם צריכתם או במקום, למעט מזנון, קיוסק, מלון, פנסיון, ובית עינוג;
„בית עינוג” — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי, כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935 ³;

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² חוקי א"י, כרך כ', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
³ ע"ר 1035, חוס' 1 כס' 406, עמ' 40.

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש”ח—1948, כימי מנוחה שתחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וכולל ליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5;

„פתוח“ — כולל אי סגירת בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת או בית עינוג והגשת אוכל או משקה ועשיית עסק, מלאכה או עינוג בתוך בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת או בית עינוג סגור;

„בעל“ — בעל בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת או בית עינוג, לרבות שוכרו, מנהלו, מחזיקו או העובד בו.

2. בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) חנות לממכר מזון — למעט בית אוכל, מזנון וקיוסק מהסוג המפורט

בפסקה (2) —

(א) בתקופה שבין 1 באפריל לבין 30 בספטמבר — בשעות שבין 20.00

לבין 5 וכן — למעט ערבי ימי מנוחה — בשעות שבין 14.00 לבין 16.00;

(ב) בשאר חדשי השנה — בשעות שבין 19.00 לבין 6.00;

(2) בית אוכל, מזנון או קיוסק לממכר עתונים, סיגריות, פירות, שוקולדה,

גלידה או משקאות לא משכרים — בשעות שבין 24.00 לבין 5.00;

(3) חנות לממכר פרחים — בשעות שבין 22.00 לבין 5.00;

(4) כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (3) —

(א) בתקופה שבין 1 באפריל לבין 30 בספטמבר — בשעות שבין 19.00

לבין 5.00;

(ב) בשאר חדשי השנה — בשעות שבין 20.00 לבין 6.00.

אולם מותר לפתוח כל בית עסק עד שעה 21.00 בכל יום הקודם לערב יום מנוחה אם אותו יום עצמו אינו יום מנוחה; כמו כן מותר לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.00 בכל אחד מהימים: כ”ו, כ”ז וכ”ח באלול; ח’, י”א, י”ב וי”ג בתשרי; ז’ באדר עד ט”ו בו; י”א, י”ב וי”ג בניסן; ג’ רד’ בסיון, אם אותו יום אינו חל בשבת.

3. בתקופה שבין 1 ביולי לבין 31 באוגוסט לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) חנות — למעט קיוסק, אטליו, חנות-עופות, חנות-דגים, חנות ירקות,

חנות-פירות או חנות-פרחים — בימים ב’ וד’ — בשעות שבין 14.00 לבין 5.00;

(2) אטליו, חנות-עופות או חנות דגים בימים א’ וב’ — בשעות שבין 14.00 לבין 5.00.

בסעיף זה „חנות“ — לרבות כל מקום בו מוכרים מצרך או סחורה לצריכה או שימוש שלא בו במקום.

4. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק או בית עינוג.

(ב) ביום הכיפורים ובליל תשעה באב לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית אוכל.

(ג) בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית אוכל בשעות שבין 22.00 לבין 8.00 ובשעות שבין 15.00 לבין סוף יום המנוחה, ובלבד שבשעות שפתיחת בית האוכל מותרת לא יגיש בו אדם אוכל או משקה

⁴ ע”ר תש”ח, תוס’ א’ מס’ 4, עמ’ 12.

סגירת בית עסק
בימים שאינם
ימי מנוחה

סגירת בתי עסק
בחדשי הקיץ

סגירת בית עסק
בית עינוג
ובית אוכל
בימי מנוחה

בליווי שעשועים, נגינה או כיוצא באלה, ולא ימכור בו ולא יגיש ולא ירשה בעל למכור או להגיש משקה או אוכל אלא בתוך כתלי בית האוכל ולא דרך החלון או באורח אחר בחוץ או אל החוץ.

5. לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית מרקחת בימי מנוחה, ובימים שאינם ימי מנוחה בשעות שבין 19.00 לבין 6.00, ובלבד שבעל בית המרקחת חייב לפתוח את בית המרקחת שלו כשהגיע תורו לכך לפי תורנות שיקבע ראש העיריה.

6. (א) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על בית עסק, בית אוכל או בית מרקחת, אשר בעליהם הם כולם לא יהודים, אינם מעסיקים בו יהודים בימי מנוחה ואינם פותחים אותו ואינם מרשים את פתיחתו בימי מנוחתם של בני עדתם.

(ב) הוראות הסעיפים 2, 3 ו-4 לא יחולו על אספקת דברי אוכל או משקאות במלון, פנסיון וכל מקום כיוצא באלה לאנשים המתאכסנים בו והצורכים את דברי האוכל או את המשקאות בו במקום.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

8. חוקי עזר לפתח-תקוה (פתיחתן וסגירתן של חנויות), 1939 * — בטלים.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפתח-תקוה (פתיחת עסקים וסגירתם), תשכ״ד—1963”.

נִתְאָשֶׁר.
כ״א בחשוון תשכ״ד (8 בנובמבר 1963)
(המ 80201)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁵ ע״ר 1039, תוס' 2 מס' 071, עמ' 1222.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור-עקיבא בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית אור-עקיבא חוק עזר זה:

1. סעיף 6 לחוק עזר לאור-עקיבא (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשכ״א—1960² — בטל.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאור-עקיבא (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון), תשכ״ד—1963”.

נִתְאָשֶׁר.
י״ח בכסלו תשכ״ד (4 בדצמבר 1963)
(המ 811207)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע״ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ק״ח 1080, תשכ״א, עמ' 559.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לראש-פנה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית ראש-פנה חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לראש-פנה (מס עסקים מקומי), תש"ו—1950 (להלן — חוק העזר העיקרי), בסופה, יבוא:

תיקון
התוספת

„אספקת גז לבישול ולחימום, לפי מספר הלקוחות —
ובלבד שכאשר הגז מסופק למטבח משותף ייחשבו כל
חמש נפשות כלקוח אחד —
עד אלף לקוחות — לכל מאה לקוחות או חלק מהם
למעלה מאלף לקוחות — על כל מאתיים לקוחות נוספים
או חלק מהם

25

"25

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ז' בניסן תשכ"ג (1 באפריל 1963).

תחילה

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1963/64 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

הוראות מעבר

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראש-פנה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ד—1963".

השם

דב גולדשטיין

נתאשר.

ראש המועצה המקומית ראש-פנה

ט"ו בכסלו תשכ"ד (1 בדצמבר 1963)
(חמ 85444)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ח 87, חש"י, עמ' 981; ק"ח 1343, תשכ"ב, עמ' 2330.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לשער-הנגב בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית שער-הנגב חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה האזורית שער-הנגב;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

„עסק“ — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת ;

„עוסק“ — כל העוסק בעסק בתחום המועצה ;

„מס“ — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה ;

„ראש המועצה“ — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי

חוק עזר זה. כולן או מקצתן ;

„שנה“ — שנת כספים.

הסלח מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) שנים או יותר העוסקים בעסקים שונים במקום אחד ישלם כל אחד מהם בעד עסקו הוא שבאותו מקום.

(ד) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא עסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ה) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק, כאמור באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מהיום שבו התחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם ב־1 באפריל של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק בעסק אחרי 1 באפריל, ישלם את המס עבור עסקו כאמור תוך 30 יום מהיום שבו התחיל לעסוק בעסק.

סמכויות
ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב —

(1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה.

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבירדו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

עבירות
וענשים

5. אדם שעשה אחת מאלה :

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה ;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4(ב).

דינו — קנס מאה לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף של שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדיון.

פטור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ז' בניסן תשכ"ג (1 באפריל 1963).

8. הוראות סעיף 3 (א) לא יחולו על תשלום המס לשנת 1963/64, והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם לפי חוק עזר לשערהנגב (מס עסקים מקומי) (מס' 2), תשי"ח—1958³, על חשבון המס לשנת 1963/64 יראו אותו כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.
9. חוק עזר לשערהנגב (מס עסקים מקומי) (מס' 2), תשי"ח—1958 — בטל.
10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשערהנגב (מס עסקים מקומי), תשכ"ד—1963".

ביטול

השם

תופפת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
100	מכירת דלק ואספקתו	25	אטליו
25	מכירת ירקות	300	בנק, סניף של בנק
50	מסעדה, קפה, מזנון	1000	אספקת מים
15	מספרה	1000	אספקת חשמל
	מפעל תעשייתי שמחזורו השנתי בלירות —		הובלת משאות במכוניות שכור שטענתן בטונות —
50	עד 20,000	20	עד 1
150	למעלה מ-20,000 עד 40,000	40	למעלה מ-1 עד 3
300	למעלה מ-40,000 עד 80,000	80	למעלה מ-3 עד 5
500	למעלה מ-80,000 עד 120,000	160	למעלה מ-5 עד 8
750	למעלה מ-120,000 עד 160,000	320	למעלה מ-8 עד 15
1000	למעלה מ-160,000 עד 200,000	640	למעלה מ-15
1300	למעלה מ-200,000 עד 300,000	25	חנוות להלבשה
1700	למעלה מ-300,000 עד 400,000	400	כריית כורכר או חול
2000	למעלה מ-400,000	750	שירותי אוטובוסים המקיים תחנה בתחום המועצה
		15	סנדלריה
		25	צרכניה
	קבלן או קבלן משנה לעבודות בנין, סלילת כביש, קידוח נפט, חפירה, ביוב, קידוח, הכשרת קרקע, הנחת קווי מים וכל עבודה אחרת כשיההיקף השנתי של עבודה הנעשית בתחום המועצה בלירות הוא —		השכרת דירות ומשרדים בדמי שכירות כוללת בלירות לשנה —
50	עד 20,000	200	מ-5,000 עד 50,000
300	למעלה מ-20,000 עד 80,000	300	למעלה מ-50,000 עד 100,000
1000	למעלה מ-80,000 עד 150,000	400	למעלה מ-100,000 עד 150,000
1500	למעלה מ-150,000 עד 200,000	500	למעלה מ-150,000
2000	למעלה מ-200,000		מחלק —
		30	נפט
		15	חלב
		50	לחם
		50	קרח

דב רוזנהק

ראש המועצה האזורית שערהנגב

נתאשר.

י"ח בכסלו תשכ"ד (4 בדצמבר 1963)
(חמ 85600)

חיים משה שפירא

שר הפנים

³ ק"ח 812, תשי"ח, עמ' 1674; ק"ח 880, תשי"ט, עמ' 992.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

(סעיף 6א)

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

(סעיף 5)

הודעה על החלטת המועצה האזורית הירקון בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה כי בהתאם לסעיף 6א לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 5 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², החליטה המועצה האזורית הירקון שלאחר תום ששה חדשים מיום פרסום הודעה זו ברשומות, יווסף קנס פיגורים בשיעור של 20 אחוז על כל סכום, המגיע למועצה בעד ארנונה או בעד מס עסקים מקומי, ושלא שולם תוך ששה חדשים מהמועד שנקבע לשילומו.

החלטת המועצה האזורית הירקון בדבר קנס פיגורים שהודעה עליה פורסמה בקובץ החקנות 312, תשי"ג, עמ' 256, בטלה בתום ששה חדשים מיום פרסום הודעה זו ברשומות

נתאשר.

יוסף זמוסטיאנו

י"ח בכסלו תשכ"ד (4 בדצמבר 1963)

ראש המועצה האזורית הירקון

(חמ 83182)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר 1045, תוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).